

Utdrag hentet fra Stuart Allens bok
«Gods' Word Written»
Av Jan Lilleby

Stuart Allen var Charles Welchs' etterfølger, og har skrevet en rekke fine hefter og bøker – de fleste ligger ute på nettet.

Jeg vil i denne artikkelen bruke den delen av Allens bok der han omtaler profetiene i Bibelen angående Jesus Kristus – og hvordan de ble alle oppfylt i det samme døgnet, i påsken.

Det er undertegnede som har oversatt fra engelsk.

Fra avsnittet på side 4, markert som pkt. 3 – «Profetiene som bevis» – som følger:

«En av de mest bemerkelses-verdige ting ved Bibelen er måten den blinker ut framtidige hendelser og framhever disse med bestemtighet og med absolutt nøyaktighet. Det er én ting å tale på en generell måte om framtiden, og holde mulighetene åpne for justeringer underveis dersom det svinger litt frem og tilbake; det er noe ganske annet å sette dem fram med en detaljert beskrivelse og allikevel være helt presis i forutsigelsene. For eksempel så kunne vi profetert og sagt at i de neste sommer-månedene med juni, juli og august, så vil det komme regn noen steder på de britiske øyene. Dette ville vært en ganske sikker 'profeti' fordi vi talte i så generelle former. Det ville vært uvanlig hvis det i England, Wales eller Skottland var null regn i en tre måneders periode. Men om vi ser for oss at vi sa at på den 12. august neste år ville komme styrtregn kl. 10.30 på vårt hjemsted, men intet annet sted i landet, så hadde vi gjort forutsigelsen så definitiv, og mangedoblet sjansene for å ta feil så mye, at det ville vært helt usedvanlig oppsiktsvekkende hvis det faktisk skjedde.

Bibelprofetiene er så definitive/nøyaktige som dette, men de har aldri tatt feil, ikke en eneste én har slått feil eller kommer til å slå feil. La oss se litt

på Jesu fødsel. Lenge før det□□ hendte,□□ hadde en profet i Det gamle Testamente□□ forutsagt hans fødsel, og ikke på en vag utydelig måte – ved å□□ si at det skulle skje ett eller annet sted i Østen, men at det skulle finne sted i den lille ubetydelige landsbyen i Palestina kalt Betlehem (Mika 5, 2). Hvordan kunne han vite dette? Det var umulig å innhente slik kunnskap fra menneskelige kilder siden han skrev det□□ århundrer før det skjedde,□□ men Peter forsikrer oss at□□ 'Profetier ble ikke fra gammelt av talt etter menneskets vilje,□□ Guds hellige menn talte drevet av Den Hellige Ånd' (2 Pet. 1, 21). Profetier i Skriften er Gud ved Den Hellige Ånd som skriver historien på forskudd.

Tar vi for oss korsfestelsen, så ble forutsigelsene om dette mer og mer bemerkelsesverdige. Følgende er G.T. profetier sammenliknet med N.T. oppfyllelsen av disse:

□□ Herrens disipler skulle fornekte ham.

Profeti: Sakarja 13, 7,

«Sverd! Våkn opp mot min hyrde, mot den mann som er min neste! Sier Herren, herskarenes Gud. Slå hyrden og fårene skal spredes. Og jeg vil igjen ta meg av de små.»

OPPFYLLELSE: Mark. 14, 27,

«Og Jesus sa til dem: Dere skal alle ta anstøt, for det er skrevet: Jeg vil slå hyrden, og fårene skal spredes.»

□□ Han skulle være stum innfor sine anklagere.

Profeti: Jesaja 53, 7,

«Han ble mishandlet og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det. Han opplot ikke sin munn.»

OPPFYLLELSE: Matt.□□ 27, 12-14,

«Og mens yppersteprestene og de eldste anklaget ham, svarte han ingen ting. Da sier Pilatus til ham: Hører du ikke alt det de vitner imot deg? Men han svarte ham ikke på et eneste ord, så landshøvdingen ble meget forundret.»

□□ Han skulle bli såret og slått.

Profeti: Jesaja 53, 5,

«Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.»

OPPFYLLELSE:□□ Matt. 27, 26 og 30,

«...lot Jesus hudstryke og overgav ham til å korsfestes...Og de spyttet på ham, tok rørstaven og slo ham i hodet.»

□□ Hans hender og føtter skulle bli gjennomboret.

Profeti: Salme 22, 17,

«For hunder omringer meg, de ondes hop kringsetter meg.

De har gjennomført mine hender og mine føtter.»

OPPFYLLELSE: Lukas 23, 33,

«Og de kom til det stedet som kalles Hodeskallen. Der korsfestet de ham og ugjerningsmennene, den ene på hans høyre, den andre på hans venstre side.»

□□ Ingen av hans ben skulle bli brukket.

Profeti: 2. Mos. 12, 46,

«I ett hus skal det (lammet) etes, du skal ikke la noe av kjøttet komme utenfor huset. Dere skal ikke bryte noe ben på det.»

OPPFYLLELSE: Joh. 19, 31-36,

«Det var beredelsesdagen. For at ikke de døde legemer skulle bli hengende på korset sabbaten over – for denne sabbat var stor – bad jødene Pilatus om at deres ben måtte brytes og deres legemer tatt ned. Soldatene kom da og brøt benene på den første og den andre som var korsfestet sammen med ham. Men da de kom til Jesus, så de at han allerede var død, og de brøt ikke hans ben. Men en av soldatene stakk et spyd inn i siden på ham, og straks kom det ut blod og vann. Og den som har sett det, har vitnet om det og hans vitnesbyrd er sant. Han vet at han taler sant, for at også dere skal tro. For dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt: Ikke et ben skal brytes på ham.»

□□ Han skulle bli□□ korsfestet sammen med forbrytere.

Profeti: Jesaja 53, 12,

«..og ble regnet blant overtrederne».

OPPFYLLELSE: Mark. 15, 27-28,

«Sammen med ham korsfestet de to røvere, en på hans høyre og en på hans venstre side. Og Skriften ble oppfylt, som sier: Og han ble regnet blant ugjerningsmenn.»

□□ Han skulle be for sine forfølgere.

Profeti: Jesaja 53, 12,

«..han som bar manges synd, og han bad for overtredere.»

OPPFYLLELSE: □□ Lukas 23, 34,

«Men Jesus sa: Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør.»

□□ Folket skulle gjøre narr av ham.

Profeti: Salme 22, 7-8,

«Men jeg er en orm og ikke et menneske, jeg er spottet av mennesker og foraktet av folk. Alle som ser meg, spotter meg, vrenger munnen og rister på hodet.»

OPPFYLLELSE: □□ Matt. 27, 41-43,

«På samme måte spottet også yppersteprestene ham, sammen med de skriftlærde□□ og de eldste, og sa: Andre har han

frelst, seg selv kan han ikke frelse! Han er Israels konge, la ham nå stige ned fra korset, så skal vi tro på ham! Han har satt sin litt til Gud, la nå Gud fri ham om han har behag i ham. Han sa jo: Jeg er Guds Sønn.»

□□ Hans klær skulle tas og hans kappe skulle loddes ut.

Profeti: Salme 22, 19,
«De deler mine klær mellom seg og kaster lodd om min kjortel.»

OPPFYLLELSE: Joh. 19, 23-24,
«Da nå soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de hans klær og delte dem i fire deler, en del til hver soldat. De tok også kjortelen. Men kjortelen□□ var vevd i ett stykke ovenfra og helt ned. De sa da til hverandre: La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den! – for at Skriften skulle bli oppfylt, som sier: De delte mine klær mellom seg, og kastet lodd om min kjortel. Soldatene gjorde da dette.»

Hans rop fra korset.

Profeti: Salme 22, 2,
«Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?».

OPPFYLLELSE: Matt. 27, 46,
«Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst:□□ Eli, Eli, lama sabaktani? Det betyr: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

De gav ham galle å ete, eddik å drikke.

Profeti: Salme 69, 22,
«De gav meg galle å ete, og for min tørst gav de meg eddik å drikke.»

OPPFYLLELSE: Matt. 27, 34,
«De gav han da vin blandet med galle, men da han hadde smakt det, ville han ikke drikke.»

Hans legeme skulle bli gjennomstunget.

Profeti: Sak. 12, 10,
«..og da skal de skue opp til meg□□ (Jehova, v. 8)□□ som de har gjennomstunget, og de skal sørge».

OPPFYLLELSE: □□ Joh. 19, 34-37,
«..men en av soldatene stakk et spyd inn i siden på ham, og straks kom det ut blod og vann.»

Hans hjerte skulle knuses.

Profeti: Salme 22, 15,
«Jeg er utøst som vann, og alle mine ben skiller seg at. Mitt hjerte er som voks, smeltet inne i meg.»

OPPFYLLELSE: □□ Joh. 19, 34,
«Men en av soldatene stakk et spyd inn i siden på ham,

og straks kom det ut blod og vann.»

Han skulle legges i en rik manns grav.

Profeti: Jesaja 53, 9,

«De gav ham hans grav blant ugudelige, men hos en rik var han i sin død, fordi han ingen urett hadde gjort, og det ikke var svik i hans munn.»

OPPFYLLELSE: ☐☐ Matt. 27, 57-60,

«Men da det var blitt kveld, kom en rik mann fra Arimatea, som hette Josef. Han var også blitt en disippel av Jesus. Han gikk til Pilatus og bad om å få☐ Jesu legeme. Da befalte Pilatus at det skulle gis ham. Josef tok da legemet og svøpte det i rent linklede, og la det i sin nye grav, som han hadde hogd ut i berget. Så rullet han en stor stein for inngangen til graven, og gikk bort.»

Nå skal vi huske på at disse profetiene listet opp ovenfor, ble skrevet cirka 1000☐☐ -☐☐ til 500 år☐☐ før disse hendelsene fant sted.☐☐ Og at de alle hendte☐ bokstavelig,☐☐ og ikke på noen figurativ måte, helt nøyaktig slik det var sagt av forfatterne av Det gamle Testamente, og samtlige profetier (14 i tallet) ble☐ oppfylt i ett og det samme 24-timers døgn, i påsken.☐

Videre finner vi at Salme 22 beskriver ganske levende dette med en framtidig korsfestelse. Denne form for henrettelse kom ikke før☐☐ etter flere århundrer, ved Romerriket. Hvordan kunne da forfatter av denne salmen☐ vite om dette? Og hvordan kan de ovennevnte 14 profetier bli forklart?☐☐ Ikke ved tilfeldighet, for ingen frisk oppegående person kunne forestille seg at alle disse tilfellene var ren gjetning og flaks som bokstavelig ble oppfylt på én og samme dag! Det blir da en konklusjon som ikke er til å unngå: At Bibelen er hva den hevder å være, -☐☐ den er Guds Ord. Ikke å undre seg over at Peter da sa:☐☐

«Og desto fastere har vi☐☐ **det profetiske ord**, som dere gjør vel i å akte på...» (1 Pet. 1, 19).»

Så langt mitt utdrag fra Stuart Allens bok.